HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ונעניע לי בראשו. כמולה בגבלתי ועונה אמן: **דעת נכשלו לא הוה ידע.** בסמכת ע"ז מפרש לה בפ"ק (ט): **מאי קרא.** לתך הוי כרגע לכתיב כי רגע באפו חיים בלעונו: **בשלא שני קמייתא.** בתחל תרגעי תלת שעות לתשובות: **שוריייך.** טיי"ם בלע"ז: **לזדיק לא טוב.** לעונש לת הבריות: **מרדום אחת.** לשון רדוי והכנעה שתדם שם על נבו מלניו: **ורדפה את מאהביה וגו'.** וכשתרלה אחין שוב תניס על נבה ולאחר שתובה לא תיבי הרלחון: **תחת געדה במדין.** תחת גערה בלחם מדין טובה מהכות בסיל מאה. תחת גערה בלחם מדין טובה מהכות בסיל מאה. תחת הטעה למעלה תחת התי"ו ולא כמו לא תירע ולא תֵּחָת (דברים ו):

א"ר יוחנן משום ר' יוסי (א) מנין שהקב"ה מתפלל שנאמר [1] **והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי תפלתם לא נאמר אלא בבית תפלתי תפלתם** לא נאמר אלא תפלתי. מאי מצלי אמר רב זוטרא בר טוביה אמר רב יה"ר מלפני שיכבשו רחמי את כעסי ויגולו רחמי על מדותי ואתנהג עם בני במדת רחמים ואכנם להם (ב)לפנים משורת הדין. תניא א"ר ישמעאל בן אלישע פעם אחת נכנסתי להקטיר קטורת לפני ולפנים וראיתי אכתריאל יה ה' צבאות שהוא יושב על כסא רם ונשא ואמר לי ישמעאל בני ברכני אמרתי לו יה"ר מלפניך שיכבשו רחמיך את כעסך ויגולו רחמיך על מדותיך ותתנהג עם בניך במדת הרחמים ותכנם להם לפנים משורת הדין ונענע לי בראשו (ג) וקמ"ל (ד) **שלא תהא ברכת הדיוט קלה בעיניך:**

שאלמלי כעסתי לא נשתייר וכו'. ומה תאמר מה היה יכול לומר כעסת רגע. יש לומר[א] כלס. אי נמי מאחר שהיה ממחיל קלונו בתומה שעה היה מזיק לפילו לאחר כן: **ההוא צדוקי** דהוה **בשבבותיה דריב"ל בו' לאו אורח ארעא.** אף על גב דלהלקוסי וכו' מוכידין ולא מעלין היינו בידי אדם אבל בידי שמים לאו אורח ארעא[ד] להעניסם ולהטריחם ולהוציא בידי שמים שלא כדרך בני אדם. ומי גרסינן הכא עובד כוכבים ניחא דקאמר התם העובד כוכבים ורועי בהמה דקה לא מעלין ולא מוכידין:

א"ר יוסי בן זמרה [ה] אמר ר' יוסי בן קיסמא [ו] **ואיבעי להו** מי קדים מפני מה לזיק ונוזק לו לשם ורע לו לזיק ורע לו לשם ונוזק לו: **לא לאחר לאחון.** לת לאחר יכמרו רחמי עליו לשעה ולא"פ שלאינו לכלי: **לשרלים.** בשמה: **לא לזיק.** שלא"ת) **ופגיגא.** לר' יהושע בן קרחה שמעיקרו על כך מלדבי שמואל שתתר קבל שכר עול זה: **לקלספר פניס.** כי קרן עור פניו[ז] : **ומסומס פ' יניט.** זה מלאה מחוסיס כך שנוי' בספרי (פ' בהעלותך) **קשר של תפילין.** מתחוסי הוא ומחרי לעילא[ח] דהקב"ה מניח תפילין:

מבלעם הרשע דכתיב ביה [4] **ויודע דעת עליון** [ט] **השתא דעת בהמתו לא הוה ידע דעת עליון הוה ידע אלא מלמד שהיה יודע לכוין אותה שעה שהקב"ה כועס בה והיינו דאמר להו נביא לישראל** [5] **עמי זכר נא מה יעץ בלק מלך מואב וגו' מאי למען דעת צדקות ה' א"ר אלעזר אמר להם הקב"ה לישראל דעו כמה צדקות עשיתי עמכם שלא כעסתי בימי בלעם הרשע שאלמלי כעסתי לא נשתייר משונאיהם של ישראל סריד ופליט והיינו דקא"ל בלעם לבלק** [6] **מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם ה' מלמד שכל אותן הימים לא זעם. וכמה זעמו רגע וכמה רגע א"ר אבין ואיתימא רבי אבינא רגע כמימריה. ומנא לן דרגע רתח שנא'** [7] **כי רגע באפו חיים ברצונו ואב"א מהכא** [8] **חבי כמעט רגע עד יעבור זעם ואימת רתח אמר אביי בהנך תלת שעי קמייתא כי חיורא כרבלתא דתרנגולא וקאי אחד כרעא כל שעתא ושעתא נמי קאי כיה כל כל שעתא אית ביה שורייקי סומקי בההיא שעתא לית ביה שורייקי סומקי. ההוא צדוקי דהוה בשבבותיה דר' יהושע בן לוי הוה קא מצער ליה טובא בקראי יומא חד שקל תרנגולא ואוקמיה בין כרעי' דערסא ועיין ביה סבר כי מטא ההיא שעתא אלטייה כי מטא ההיא שעתא ניים אמר ש"מ לאו אורח ארעא למעבד הכי** [9] **ורחמיו על כל מעשיו כתיב וכתיב** [10] **גם ענוש לצדיק לא טוב תנא משמיה דר' מאיר בשעה שהחמה זורחת וכל מלכי מזרח ומערב מניחים כתריהם בראשיהם ומשתחוים לחמה מיד כועס הקב"ה: וא"ר יוחנן משום רבי יוסי טובה מרדות אחת בלבו של אדם יותר מכמה מלקיות שנא'** [11] **ורדפה את מאהביה וגו' ואמרה אלכה ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה וריש לקיש אמר יותר ממאה מלקיות שנאמר** [12] **תחת גערה במבין מהכות בסיל מאה: וא"ר יוחנן משום ר' יוסי משה מלפני הקב"ה ונתן לו בקש שתשרה שכינה על ישראל ונתן לו שנאמר** [13] **הלוא בלכתך עמנו** [י] **ונפלינו אני ועמך נבקש להודיעו דרכיו של הקב"ה ונתן לו שנא'** [14] **הודיעני נא את דרכך אמר לפניו רבש"ע מפני מה יש צדיק וטוב לו ויש רשע וטוב לו ויש רשע ורע לו אמר לו משה צדיק וטוב לו צדיק בן צדיק צדיק ורע לו צדיק בן רשע רשע וטוב לו צדיק בן צדיק רשע ורע לו רשע בן רשע רשע: אמר מר צדיק וטוב לו צדיק בן צדיק צדיק ורע לו צדיק בן רשע איני והא כתיב** [15] **פקד עון אבות על בנים וכתיב** [16](ד) **ובנים לא יומתו על אבות ורמינן** [יא] **קראי אהדדי ומשנינן לא קשיא הא כשאוחזין מעשה אבותיהם בידיהם הא כשאין אוחזין מעשה אבותיהם בידיהם אלא הכי קא"ל צדיק וטוב לו צדיק גמור צדיק ורע לו צדיק שאינו גמור רשע וטוב לו רשע שאינו גמור רשע ורע לו רשע גמור ופליגא דר' מאיר דא"ר מאיר שתים נתנו לו ואחת לא נתנו לו שנא'** [17] **וחנתי את אשר אחנן אע"פ שאינו הגון ורחמתי את אשר ארחם אע"פ שאינו הגון** [18] **ויאמר לא תוכל לראות את פני תנא משמיה דר' יהושע בן קרחה כך א"ל הקב"ה למשה כשרציתי לא רצית עכשיו שאתה רוצה איני רוצה ופליגא דר' שמואל בר נחמני א"ר יונתן דא"ר שמואל בר נחמני א"ר יונתן בשכר שלש זכה לשלש בשכר** [19] **ויסתר משה פניו זכה לקלסתר פנים בשכר כי ירא זכה** [20] **לוייראו מגשת אליו בשכר מהביט זכה** [21] **לותמונת ה' יביט:** [22] **והסירתי את כפי וראית את אחרי** [יב] **אמר רב חנא בר ביזנא א"ר שמעון חסידא מלמד שהראה הקב"ה למשה קשר של תפילין: וא"ר יוחנן משום ר' יוסי** [יג] **כל דבור ודבור שיצא מפי הקב"ה לטובה אפי' על תנאי לא חזר בו מנא לן ממשה רבינו שנא'** [23] **הרף ממני ואשמידם וגו' ואעשה אותך לגוי עצום אע"ג דבעא משה רחמי עלה דמלתא ובטלה אפ"ה אוקמה בזרעיה שנא'** [24] **בני משה גרשום ואליעזר ויהיו בני אליעזר רחביה הראש וגו' ובני רחביה רבו למעלה וגו' ותני רב יוסף למעלה משמים רבוא אתיא רבויה כתיב הכא רבו למעלה וכתיב התם** [25] **ובני ישראל פרו וישרצו וירבו:**

א"ר

אשר ארחם: שמות לג יט 18. ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם וחי: שמות לג כ 19. ויאמר אנכי אלהי אביך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים: שמות ג ו 20. ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר: שמות כד י 21. פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות ותמנת ה' יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה: במדבר יב ח 22. והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו: שמות לג כג 23. הרף ממני ואשמידם וגו' ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה אותך לגוי עצום ורב ממנו: דברים ט יד 24. בני גרשם ואליעזר: ויהיו בני אליעזר רחביה הראש ולא היה לאליעזר בנים אחרים ובני רחביה רבו למעלה: דברי הימים א כג טו-יז 25. ובני ישראל פרו וישרצו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אותם: שמות א ז

(א) [נקמן מה: כתובות נ:]. נ"ב קמל נט: ס"מ מ: ל:], ב) מגילה קף טו., ג) ע"ז ד. כל הטנין, ד) יש גורסים שמנה רבוח ויומר נמן למחוק הרבוח כלל ונגרים שמוצ לפניס שמוצה מפות ופ"ה שמטון נגד פסוקי תורה, ה) ס"ק שלון, ו) מנחלין קס:, ז) [ב"ק עו:], ח) [ע"ז פוס' כתובות כט. סד"ס לגו ופ"ז לו: ד"ה דכתי'], ט) מנחלין מ:, י) מנחות קף לה:, כ) [קף ד:], ל) [שמות נג.], מ) [שמות ג.], נ) [שמות לג.], ס) [קף ו.], ע) [ע"ז כו:], פ) [וע"ע פוס' ע"ז ד: ד"ה ס"מ לגו כו'],

הגהות הב"ח

(א) גמ' ומנה ר' יוסי בן זמרה מנין שהקב"ה: (ב) שם ולמנו וקמ"ל ג"כ ס"ל מאי קמ"ל:

מוסף תוספות

א. בתוס' ר"י"ש כתב. ור"ל שהיה יכול לומר כלם. ב. בתוס' ר"י"ש כתוב. ההוא מינאה (ובמגירה כתב דכ"ה בכתבי היד). ג. בתוס' ר"י"ש כתב. ואע"ג דאמרינן המינין והמסורות. ד. בתוס' ר"י"ש כתב לאו אורח ארעא להטריח שמים להורגו שלא כדרך בני.

לעזי רש"י

טרי"ש. נקודות.

מוסף רש"י

כי רגע באפו. לגמל לרגע הוי לפו (ע"ז ד:). בתלת שעי קמייתא. בשעת מרון (שם). שורייקי. נוקי"ם בלון לע"ז כמו מוטין מוטין, ולשון ישמעאל קורין לשוט קוריילק (שם). לאו אורח ארעא. לכוין שעת זעמו (שם). ונפלינו אני ועמך. ונכלנו בלכתך עמנו מכל המומין (ב"ב טו:). כשאוחזין מעשה אבותיהם בידיהם. ונפרעין מהן עוונותיהן וען המוסיס (סנהדרין כז:). קשר של תפילין. מלמוטי העוקר, והקב"ה מניח תפילין כלמר לעיל (ו.) דמשום תפילין של לפ יולמו העכו"ם כלמיכ וילמו ממך (מנחות לה:).

רבינו חננאל

א"ר יוחנן משום ר' יוסי מנין שהקב"ה מתפלל שנאמר **ושמחתים בבית תפילתי תפלתם לא נאמר אלא תפילתי.** גם זה פירושו כענין שפירשנו למעלהשנראה לו למשה רבינו ע"ה מתוך הכבוד כענין שאמר הדהיעיני נא את דרכיך. ואמרו רבותינו ז"ל בקבלה שבידם שזה שנא' לו וקראתי בשם ה' לפניך, נראה לו למשה רבע"ה מתוך כבודו של הקב"ה כדמות שליח ציבור מעוטף שיורד לפני התיבה, שנאמר ויעבור ה' על פניו ויקרא אותו הכבוד י"י י"י אל רחום וחנון וכו' נוצר חסד לאלפים וכו'. מיד וימהר משה ויקוד ארצה וישתחו וקרא ה' ה', אותה שעה למד סדר התפלה כאשר הראוהו מן השמים, זו תפלת התענית שהראוהו לוא למשה רבינו מן השמים כדיא שהתפלל בה השרוי בדוחק. ועוד אותה שעה שמע תפלה אחרת קול מלפני הכבוד אומר, **יהי רצון מלפני שיכבשו רחמי את כעסי ויתגוללו** על מדותי ואתנהג עם בני במדת רחמים ואכנס להם לפנים משורת הדין. והבין משה רבינו שכך ראוי לבקש מלפני השכינה. וכך היו הדברים בידים הלכה למשה מסיני, הלא תראה כיון **שראה** ר' ישמעאל בן בבית קד"ק כבוד אכתריאל יה ה' צבאות יושב על כסא רם ונשא בראיית הלב בבית קדשי הקדשים כאשר ראה ישעיה ומיכיהו, ושמע קול מלפני הכבוד, **ישמעאל בני ברכני.** פי' ברכה זו היא שבח והלל, כדכתיב ברכו ה' מלאכיו, וכשם שאנו אומרים תמיד ברוך כבוד ה' ממקומו. וכיון שנתן ברכת השבח לפני הכבוד, התפלל אותה תפלה שהיתה בידים קבלה מסדר התפלה מסיני שמעו אותה מאנשי כנסת הגדולה. ופתח ואמר יהי רצון מלפניך שיכבשו רחמיך ויעלו על מדותיך וכו'. ויש אומרים אכתריאל מלאך הוא. ואנו לא קבלנו אלא הכבוד הוא. ואנו מוסיפים פירוש דברים שפרשנו, כי בכל התלמוד אין אומרים מנין אלא [כ]שהקדימו אותו הדבר והברו בו, ואומרים ראיה לדברים הללו מנין, לפיכך אמרנו זה שאמרו בכאן מנין שהקב"ה מניח תפילין אהתם קאי כענין שנאמר וראית את אחורי, מלמד שהראהו הקב"ה למשה כבוד ועליו תפילין ללמד למשה קשר של תפילין ועליו אמרו מנין רמז מן הכתוב שכבוד הקב"ה מניח תפילין, ופירשו מהדכתיב נשבע ה' בימינו ובזרוע עזו, שמע מינה כי עוז האמור כאן הוא רמז על תפילין. ומצינו בכמה מקומות כתיב זרוע ה'. וכן זה שאמרנו מנין שהקב"ה מתפלל אהתם קאי, בר"ה פ"ק במה דכתיב וקראתי בשם ה' לפניך ויעבור ה' על פניו ויקרא אמר ר' יוחנן אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו, מלמד שכבוד של הקב"ה נתעטף כשליח צבור והראהו למשה כסדור התפילה, ואמר לו כל זמן שתוטאים ישראל יעשו לפני [סדר] הזה ואני מוחל להם, ויקרא ה' אני הוא קודם שיחטא וכו' ואמרו רמז לזה מן התורה מנין, ופירש ר' יוחנן בעצמו משום ר' יוסי רבו רמז מאי מהדכתיב ושמחתים בבית תפילתי. וכענין הזה פי' דברי רבותינו ז"ל. **צדיק וטוב לו צדיק גמור וכו'.** הא דאוקימנא שהודיעו דרכיו צדיק וטוב לו צדיק גמור צדיק ורע לו צדיק שאינו גמור. וקיימא לן בר מהני תלת בני חיי ומזוני, דגרסינן בסוף משקין אמר רבא בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מילתא אלא במזלא תליא מילתא, דהא רבה ורב חסדא תרוויהו צדיקי גמורי ניהלו, ורבה חיה ש"ב שנין, בי רבה שתין תלמי בי רב חסדא שתין הלולי, בי רבה נהמא דשערי לאינשי, בי רב חסדא נהמא דסחירא לכלבי. ור' מאיר פליג בה ואמר שתים נתנו לו ואחת לא נתנו לו, אלא דחנותי שמעתא שתים אשר אחנן ורחמתי את אשר ארחם אף על פי שאינו הגון. וכוותיה שמעתא פלקא, דכתיב מדוע דרך רשעים צלחה מכלל דלא ידעי. **והסירתי את כפי וכו'.** והענין שאמרו מלמד שהראהו הקב"ה למשה קשר של תפילין, וכל זה במראית העין כדמוין ש"ץ העובר לפני התיבה כדי ללמדו למשה רבינו. ואידך פירושא שאמרו באגדתא על האי קרא בדבר ה' שמים נעשו וגו', מלמד שכל דבור ודבור שיוצא מלפני הקב"ה נברא בו מלאך, וכן כאן כשהיה הדבור עם משה רבינו בפסוק [נ"א: בפרשת] ויעבור, נברא מדברו של הקב"ה מלאך מעוטף כשליח צבור כדי ללמד למשה במראית העין סדר סליחה.

טובה מרדות אחת בלבו של אדם יותר מק' מלקיות שנא' (משלי י"ז) **תחת גערה במבין.** מכלל שהמבין הוא הלב וכי הגערה מהניא ביה טפי ממה דמהניא המלקות לגוף ובפרק הרואה (דף סא:) אמרי' תנו רבנן לב מבין כליות יועצות: **והא כתי'** פוקד עון אבות על בנים וכתיב לא יומתו אבות על בנים ורמינן קראי אהדדי ומשנינן כאן שאוחזין מעשה אבותיהם בידיהם וכאן שאין אוחזין מעשה אבותיהם בידיהם דהא רמיא ודהא שינייהה במס' סנהדרין (דף כז) בפרק דיני ממונות בגמרא זה בורר לו אחד:

תורה אור השלם

1. וְהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים:
ישעיהו נו ז
2. וַיֹּאמֶר פָּנַי יֵלֵכוּ וְהֵנַחְתִּי לָךְ:
שמות לג יד
3. אֱלֹהִים שׁוֹפְטִי צַדִּיק וְאֵל זֹעֵם בְּכָל יוֹם:
תהלים ז יב
4. נְאֻם שֹׁמֵעַ אִמְרֵי אֵל וְיֹדֵעַ דֵּעָת עֶלְיוֹן מַחֲזֵה שַׁדַּי יֶחֱזֶה נֹפֵל וּגְלוּי עֵינָיִם:
במדבר כד טז
5. עַמִּי זְכָר נָא מַה יָּעַץ בָּלָק מֶלֶךְ מוֹאָב וּמָה עָנָה אֹתוֹ בִלְעָם בֶּן בְּעוֹר מִן הַשִּׁטִּים עַד הַגִּלְגָּל לְמַעַן דַּעַת צִדְקוֹת יְיָ:
מיכה ו ה
6. מָה אֶקֹּב לֹא קַבֹּה אֵל וּמָה אֶזְעֹם לֹא זָעַם יְיָ:
במדבר כג ח
7. כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר רִנָּה:
תהלים ל ו
8. לֵךְ עַמִּי בֹּא בַחֲדָרֶיךָ וּסְגֹר דִּלְתְךָ בַּעֲדֶךָ חֲבִי כִמְעַט רֶגַע עַד יַעֲבָר זָעַם:
ישעיהו כו כ
9. טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו:
תהלים קמה ט
10. גַּם עָנוּשׁ לַצַּדִּיק לֹא טוֹב לְהַכּוֹת נְדִיבִים עַל יֹשֶׁר:
משלי יז כו
11. וְרָדְפָה אֶת מְאַהֲבֶיהָ וְלֹא תַשִּׂיג אֹתָם וּבִקְּשָׁתַם וְלֹא תִמְצָא וְאָמְרָה אֵלְכָה וְאָשׁוּבָה אֶל אִישִׁי הָרִאשׁוֹן כִּי טוֹב לִי אָז מֵעָתָּה:
הושע ב ט
12. תַּחַת גְּעָרָה בְּמֵבִין מֵהַכּוֹת בְּסִיל מֵאָה:
משלי יז י
13. וּבְמֶה יִוָּדַע אִפּוֹא כִּי מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעַמֶּךָ הֲלוֹא בְּלֶכְתְּךָ עִמָּנוּ וְנִפְלֵינוּ אֲנִי וְעַמְּךָ מִכֹּל הָעָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה:
שמות לג טז
14. וְעַתָּה אִם נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הוֹדִעֵנִי נָא אֶת דַּרְכֶּךָ וְאֵדָעֲךָ לְמַעַן אֶמְצָא חֵן בְּעֵינֶיךָ וּרְאֵה כִּי עַמְּךָ הַגּוֹי הַזֶּה:
שמות לג יג
15. נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל בָּנִים וְעַל בְּנֵי בָנִים עַל שִׁלֵּשִׁים וְעַל רִבֵּעִים:
שמות לד ז
16. לֹא יוּמְתוּ אָבוֹת עַל בָּנִים וּבָנִים לֹא יוּמְתוּ עַל אָבוֹת אִישׁ בְּחֶטְאוֹ יוּמָתוּ:
דברים כד טז
17. וַיֹּאמֶר אֲנִי אַעֲבִיר כָּל טוּבִי עַל פָּנֶיךָ וְקָרָאתִי בְשֵׁם יְיָ לְפָנֶיךָ וְחַנֹּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם:
שמות לג יט
18. וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לִרְאֹת אֶת פָּנָי כִּי לֹא יִרְאֵנִי הָאָדָם וָחָי:
שמות לג כ
19. וַיִּסְתַּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יָרֵא מֵהַבִּיט אֶל הָאֱלֹהִים:
שמות ג ו
20. וַיִּרְא אֵדֶרֶן וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרַן עוֹר פָּנָיו וַיִּירְאוּ מִגֶּשֶׁת אֵלָיו:
שמות לד ל
21. פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֶּר בּוֹ וּמַרְאֶה וְלֹא בְחִידֹת וּתְמֻנַת יְיָ יַבִּיט וּמַדּוּעַ לֹא יְרֵאתֶם לְדַבֵּר בְּעַבְדִּי בְּמֹשֶׁה:
במדבר יב ח
22. וְהֵסַרְתִּי אֶת כַּפִּי וְרָאִיתָ אֶת אֲחֹרָי וּפָנַי לֹא יֵרָאוּ:
שמות לג כג
23. הֶרֶף מִמֶּנִּי וְאַשְׁמִידֵם וְאֶמְחֶה אֶת שְׁמָם מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם וְאֶעֱשֶׂה אוֹתְךָ לְגוֹי עָצוּם וְרַב מִמֶּנּוּ:
דברים ט יד
24. בְּנֵי מֹשֶׁה גֵּרְשֹׁם וֶאֱלִיעֶזֶר: וַיִּהְיוּ בְּנֵי אֱלִיעֶזֶר הַבְּכוֹר רְחַבְיָה הָרֹאשׁ וְלֹא הָיָה לֶאֱלִיעֶזֶר בָּנִים אֲחֵרִים וּבְנֵי רְחַבְיָה רָבוּ לְמַעְלָה:
דברי הימים א כג טו-יז
25. וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעַצְמוּ בִּמְאֹד מְאֹד וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ אֹתָם:
שמות א ז